Bildiri No: **PB-061** **Doi:** 10.5606/phhb.dergisi.suppl2026.061

Hareket Bozukluğu Olan Hastalarda Telemedicine Uygulamalarının Kullanılabilirliği ve Faydaları

Gözde Başkurt, Fatma Nazlı Durmaz Çelik, Serhat Özkan

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Nöroloji Anabilim Dalı, Eskişehir, Türkiye

Amaç: Pandemi, sağlık hizmetlerinin sunumunda köklü değişimlere yol açarak kronik nörolojik hastalığı olan bireylerde sağlık hizmetlerine erişimi dahada güçleştirmiştir. Bu dönemde tele-tıp uygulamaları, hasta-hekim iletişimini sürdürmede ve tedavi sürekliliğini sağlamada önemli bir araç olmuştur. DSÖ, tele-sağlık sistemlerini "hastalar ve sağlık hizmeti sağlayıcılarının fiziksel olarak uzak olduğu durumlarda sunulan sağlık hizmetleri" olarak tanımlamaktadır. Motor semptomların görsel değerlendirmeye elverişli olması, tele-nörolojiyi hareket bozukluğu hastaları için özellikle uygun kılmaktadır. Bununla birlikte, rijidite ve postüral instabilite gibi bazı bulguların değerlendirilmesi yüzyüze muayene gerektirmektedir. Çalışmamızda, hareket bozuklukları ve demans ünitemizde takipli hastaların WhatsApp üzerinden iletilen mesaj kayıtları ve klinik deneyimlerimiz incelenmiştir.

Yöntem: 20 Haziran 2024 - 20 Eylül 2025 tarihleri arasında kliniğimizle telemedicine aracılığıyla iletişime geçen hareket bozukluğu hastaları retrospektif olarak değerlendirildi. Hastalara ait demografik ve klinik veriler iletişim nedenleri ve başvuruların aylara göre dağılımları analiz edildi.

Bulgular: Toplam 273 kayıt incelendi; 139 farklı hasta tespit edildi. Hastaların %91,5'i Parkinson tanılıydı (n = 250), %29.7'sinde DBS mevcuttu (n = 81) ve %13.5'inde demans eşlik etmekteydi (n = 37). DBS ile Yalnızca Parkinson tanılı hasta sayısı 169 idi. Başvurulan aylardaki sıklık sırası Ağustos (n = 77), Eylül (n = 72), Temmuz (n = 70) ve Haziran (n = 54) olarak saptandı. Başlıca iletişim nedenleri; ilaç bulamama/diğer (n = 73, %26.7),.randevu talebi (n = 42, %15.4), ilaç düzenlenmesi (n = 35, %12.8), rapor (n = 32, %11.7), hareket güçlüğü (n = 32, %11.7), reçete (n = 24, %8.8), psikiyatrik yakınmalar (n = 19, %6.9) ve ağrı-yorgunluk (n = 16, %5.9) idi. Daha nadir nedenler arasında diskinezi, gastrointestinal semptomlar, kan sonuçları, tremor, uyku bozukluğu yer almaktaydı.

Sonuç: Telemedicine uygulamaları, hareket bozukluğu hastalarında erişim kolaylığı sağlayarak tedavi sürekliliğini artırmış ve çoğu başvurunun yüzyüze muayene gereksinimi olmaksızın yönetilebilmesine imkân tanımıştır. Başvuruların büyük bölümü tedaviye erişim (ilaç, rapor, reçete) ve motor semptomların kötüleşmesiyle ilişkiliydi. Bulgularımız, tele-nörolojinin özellikle DBS'li ve ileri evre Parkinson hastalarında bakımın sürekliliğine katkıda bulunduğunu göstermektedir. Pandemi koşullarının ötesinde, telemedicine uygulamalarının günlük klinik pratiğe entegrasyonu hasta memnuniyetini ve sağlık hizmeti verimliliğini artırabilir. Bu yöntemin sürdürülebilirliği için için yasal düzenlemeler, standardize protokoller ve teknolojik teknolojik altyapının güçlendirilmesi gerekmektedir.